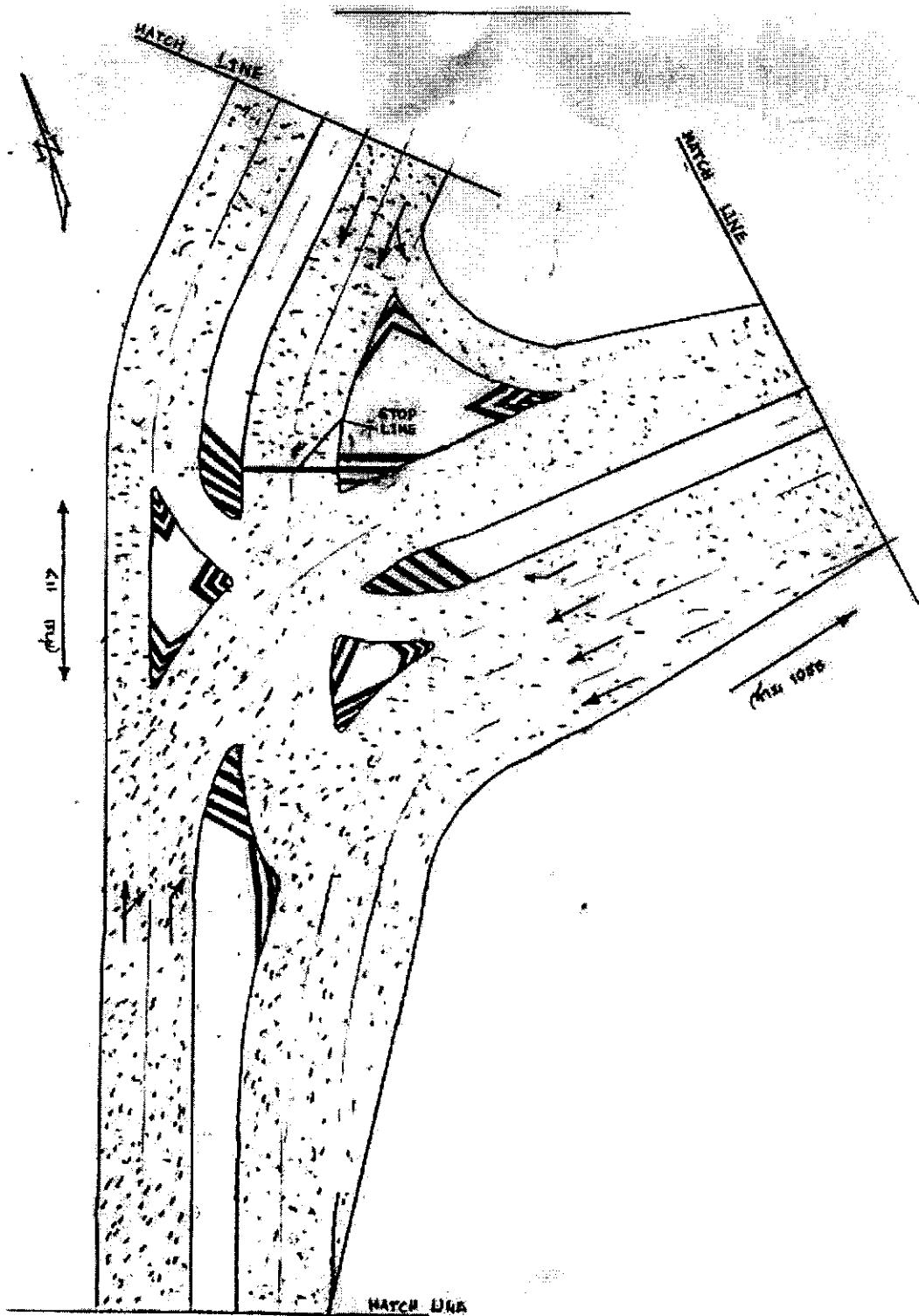
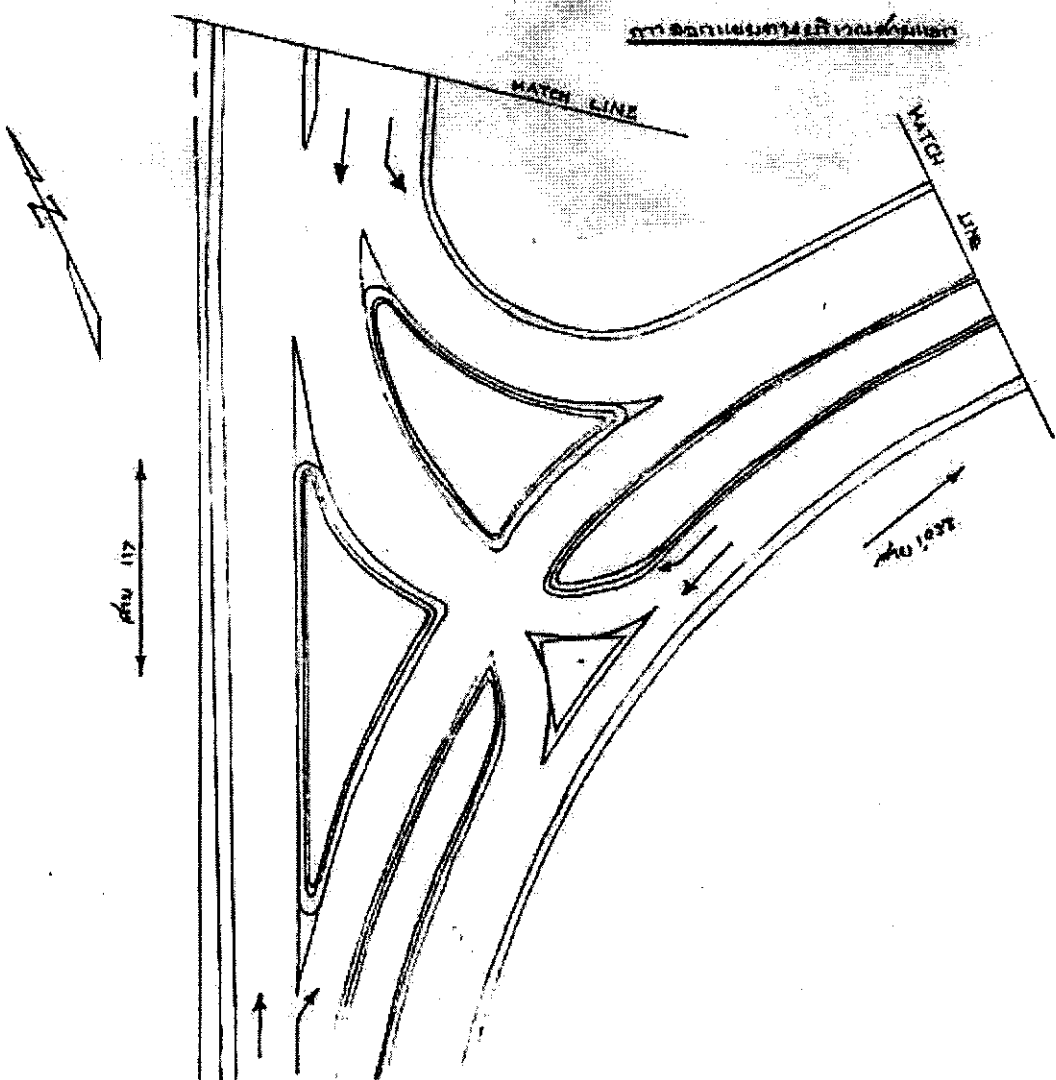

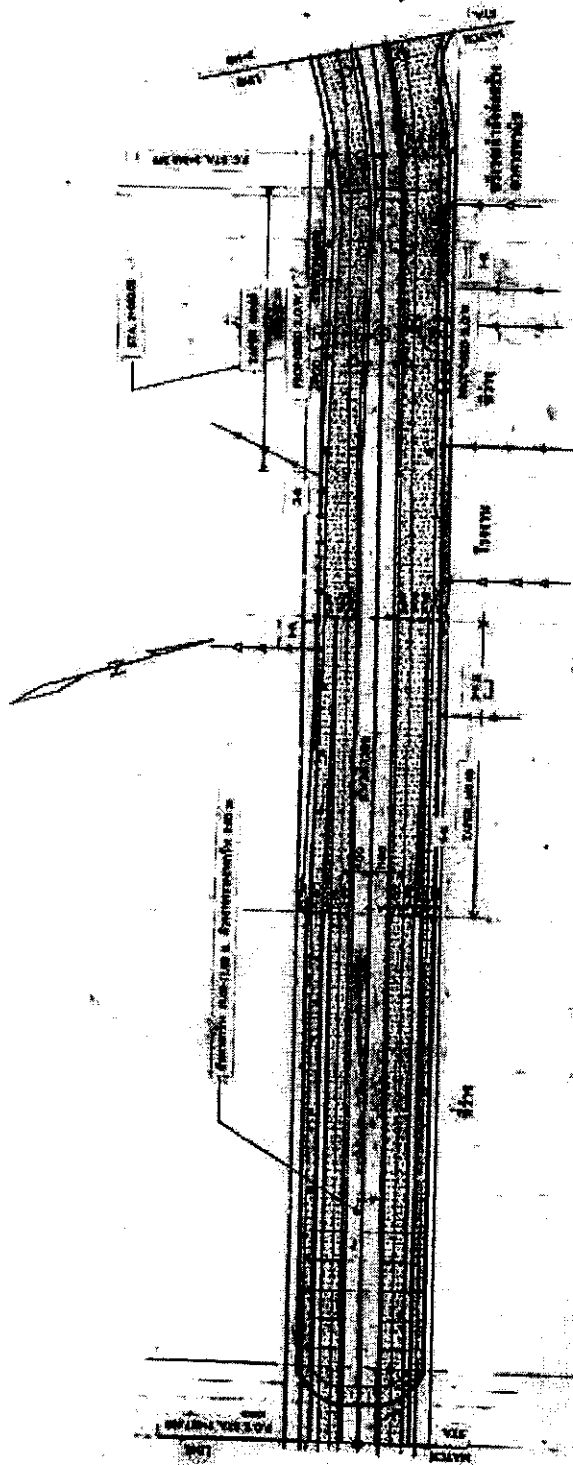
บทที่ 4

ผลการศึกษาโครงการวิศวกรรมโยธา

จากโครงการวิศวกรรมโยธา เรื่อง การวิเคราะห์การออกแบบทางเรขาคณิตของทางแยก
ต้นหว่า เป็นการออกแบบเพื่อให้ถนนมีความคล่องตัวมากขึ้นและรองรับการจราจรที่เกิดขึ้นใน
ปัจจุบันและอนาคต จากการออกแบบเป็นการออกแบบถนน 8 ช่องทางการจราจรและมีเกาะกลางเป็น
ทางสามแยกและมีช่องทางกลับรถทุกสาย สายที่เข้าไปในตัวเมืองพิษณุโลก (ถนนหมายเลข 1058)
จะมีช่องทางกลับรถได้สะพาน ส่วนอีก 2 เส้นทางก็จะมีช่องทางกลับรถใกล้ทางแยกเหตุที่การออก
แบบในครั้งนี้ไม่ให้มีสัญญาณไฟจราจรเพราะว่า ณ จุดที่เป็นทางแยกนี้ยังไม่มีปริมาณการจราจรที่
หนาแน่นมากเกินไป เพราะเนื่องจากได้มีการเพิ่มช่องจราจรมากขึ้น ตลอดจนได้มีการทำทางเลี้ยว
เมืองไว้ถึง 2 เส้นทาง ทางหนึ่งไปสุโขทัย อีกทางหนึ่งไปอุตรดิตถ์ และยังมีการเดินทางทางด้านอื่นๆ
อีกหลายเส้นทาง เช่น การเดินทางทางเรือ ทางเครื่องบิน ทางรถไฟอีกด้วย ส่วนอีกประการหนึ่ง
ที่สำคัญคือถ้าออกแบบให้มีสัญญาณไฟจราจรจะทำให้การจราจรไม่เป็นไปอย่างลื่นไหลต้องมีการ
ชะงักเนื่องการติดไฟแดง ซึ่งการที่รถติดขัดก็จะทำให้เกิดปัญหาอย่างมากมาย เช่น สิ้นเปลืองเชื้อเพลิง
มากขึ้น ทำให้เกิดมลพิษทั้งทางด้านอากาศและเสียง เสียเวลาในการเดินทางมาก ฯลฯ จุดประสงค์
ที่ต้องมีการออกแบบในครั้งนี้หลักใหญ่ก็เพื่อลดเวลาในการเดินทาง แต่ในการออกแบบมานี้ก็มีทั้งข้อดี
และข้อเสีย แต่ก็เห็นว่าข้อดีนั้นมีมากกว่าและการออกแบบในครั้งนี้ก็มีประโยชน์มากไม่ว่าจะเป็นการ
ประหยัดเวลาในการเดินทาง ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ประหยัดพลังงาน และลดปัญหาหมอกภาวะ
 ฯลฯ จากการออกแบบนี้ก็มีจุดที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ ณ จุดที่เป็นทางแยก แต่อัตราการเกิดอุบัติเหตุ
ก็น้อยมาก จึงไม่ใช่จุดที่สำคัญมาก การออกแบบทางแยกเป็นผังรูปที่ 15 , 16 , 17 , 18 , และ 19
ตามลำดับต่อไปนี้

VERBODEN TOEGANG
VERBODEN TOEGANG
VERBODEN TOEGANG

